

Fie de două ori în septembra: **Joi**-a și **Duminică**; era cându va preinde importantia materialor, va fi de trei său de patru ori în septembra.

Prețiiul de prenumeratiune.

pentru Austria:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
" diumetate de anu	4 fl. v. a.
" patrariu	2 fl. v. a.

pentru România și strainatate:

anu intregu	12 fl. v. a.
" diumetate de anu	6 fl. v. a.

ALBINA

Budapest, in 6 maiu n. 1864.

Nu mai este nici o indoieala, căci se recunoscă de insisi contrarii, cumca armatele republicane ale Spaniei, de optile incocăi, impresurandu eu bravura și inteleptiune positionile cele tari ale Carlistilor, mereu le-au ocupat, spargendu poterea, ce acestia și-o credeau neinvigibile.

Ostirile pretendintelui *Don-Carlos*, respinse pre tote locurile, la unele puncte batute și sfaramate, pre cătu au mai remas în legatura, se retragu între spre strințorile Pireneilor despre Franța, unde senguru ele spera a astă adăposte spre a se reculege.

Intr'aceea maresialii republicani, *Serrano* și *Concha*, au intrat ca triumfatori în *Portugalete* și *Bilbao* și, bucuria este nespusă într'egă bieta tiéra, de trei ani atât de reu sfasiata și maltrata.

Dar *Serrano* nu odichnesce. În data după invingere, guvernul său a convocat la arme pe toti junii de la 19 ani în susu. Acăsta nu pentru resbelul ordinaru, căci acestuia prior lovirile de la 30 aprile incocăi i s'a curmatu essistintă, că — pentru d'a tiené ocupate provincie cele 6 - 7, în cari Carlistii se incubasera și-si facura multe ascunsuri secrete, la cari de buna séma se vor retrage cându vor fi de totu slabiti, și de unde lungu timpu potu apoi să neapărește tiéra.

Carlistii ea bande de lotri au inceputu, și — de securu totu asiā vor si termină. Deci spre a li poté face iute capetu, este ne-aperata trebuintia, d'a li astă si sparge tōtē cuiburile si ascunsurile de prin munti si paduri.

Inceputul bunu — s'a facutu. —

Acăsta este unică scire de interesu comunu, ce merita a fi amintita din strainatate. —

Din intru — luamu si noi notitia despre adunarea si intrunirea episcopatului catolic si greco-catolic din tiéra aici in capitale, precum ni se spune, pentru căte cestiuni de importantia.

Avendu adeca cându sè vina sub deliberarea Dietei proiectulu de lege alu regimului pentru reorganisarea scolilor medie, a nume a gimnasialoru si a claselor reali de statu, capii bisericei catolice, cari si ei au o multime de scole medie confesionali, ce vor trebui sè se acomodide legii de statu, au sè afle modulu de acomodare, fora a deveni in dependintia de statu. — Acăsta a fi primul obiectu de deliberatu.

Alta cestiune sè fia, că — fondurile religionari ale catolicilor, a nume celu pentru studia, prin spesele pré mari de anii trecuti sè se fia derangiatu astfel, incatul sè se afle intr'unu deficitu considerabile, pentru a carui delaturare guvernul staruiesce, ca prelatii cei cu latifundia sè contribue de buna voia pe fie-care anu o suma considerabile, după cum ni se spune — cam de 49.000 fl.

La aceste conferintie s'a infacisat si alu nostru episcopatu gr. cat. anume Esc. Sa parintele metropolitu Dr. *Vancea*, si epili *Pavelu* si *Olteanu*.

Ieri s'a tienutu prim'a conferintia.

Budapest, in 6 maiu n. 1874

Dupa cum ni spunu foile domnilor, de ieri s'a inceputu aici in capital'a Ungariei consultatiunile de multu prevestite intre guvernul magiaru si intre societatea austriaca a drumurilor de feru de statu, in privinta

junctiunilor cu lini'a romana, specialmente în cătu pentru puncturile de la Brasovu si dela Orsiova. Consultatiunile de ieri s'a remasă foră rezultat.

Dupa tōtē că răsufla, asiā cam stă caus'a, că societatea austriaca a drumurilor ferate de statu arc ingagiamente formalu si prin urmare nevoia absoluta d'a castigă si cladi cătu mai curendu lini'a pona la Orsiova si a o legă cu cea romana, a carei esercitul ascemenea este in man'a sa.

Spre scopulu acesta, acca societate déjà mai de multu s'a insocotu cu mai uncle societati de drepta influentia — in susu si in diosu, a nume cu societatea unguresca a drumului de feru dela Tisza si — cu Conserviul imprumutului de statu ungurescu de 153 milioane.

Prin acăsta valoroşa aliantia intarita, societatea austriaca a drumurilor de feru de statu s'u tienutu si se tiene secura d'a dobandi concesiunea liniei de la Temesiora prin Lugosiu si Caransebesin la Orsiova. (29^{2/4} mile.) Capitalele si prelucrările necesari sè fia gata; garantia si resp. subventiune nu cere, si asiā — sciindu că si interesele tierei reclama cu urgintia aceasi legatura, s'a credutu ingradita contra ori căroru pedece politice-nationali. —

Ei dar domnii magiiri altfelii sentu si cugeta. Densii pricepu pré bine, că o data osecurata legatur'a la Orsiova-Vercerova, apoi — pace buna de diecile loru de millioane bagate in drumul de feru orientale si de sperantile loru legate de aca linia! Deci ei — incerca a se opune din tōtē poterile concesiunarii liniei spre Orsiova, mai nainte d'a se fi invoitu Romania la junctiunea Brasovu-Ploiesci.

Cu tōtē acestea, nime nu se indoiesce, că acăta resistintia nu pote sè tienă multu; căci interesele intregei tieri suferă nespusu prin lips'a de o legatura, iute posibile, cu Orientele. Si asiā lumea nepreocupata tienă, că — guvernul de Bucuresci, continuandu-si temporisarea de pana acumă, pre cum de buna séma va fi neovit a si-o continuă, guvernul magiaru vrendu-nevrendu va trbui sè conceda cladirea liniei spre Orsiova.

Lumea carea se pricepe a ceti si printre sire, dejă deduce acăta diatr'unu ariciu de fundu, ce apară iori in fruntea oficiosului "Pesti Napló" si ale carui vorbe lungi au scurtulu intielesu, că — da, in principiu nu se poate concesiuna lini'a Orsiovei foră a Brasovului; dar că — a Orsiovei trebuie cladita in totu casulu cătu mai curendu, insa — insa — si ér insa — nu tocmai prin societatea austriaca a drumurilor de feru de statu, séu — nu tocmai cum ar dorfi aceea, ci — impartindu folosele pe langa societatea de la Tisza, intr'o mare parte si cu statulu ungurescu. Adeca: ducendu lini'a de la Logosiu dreptu la Aradu, de aci la Solnocu, de la Solnocu trecend'o in rotaiulu statului spre Hatvan-Pesta. Acăsta este — capitulatiunea mascata; este unu inceputu bunu, care va duce la rezultatul securu.

Voci despre Romani si Romania.

Trebue sè marturisim, că — nu credem sè fia fora causa, candum, periodicamente in Europa, se redica voci — o data intr'o parte, o data intr'al'ta, une ori peste totu — despre Romani, si pamentul său tiéra loru. Pre cătu ni aducem s'noi a minte, apoi mai antaiu s'a scrisu multisoru despre Romanii de la Dunare, pe timpulu resbelului orientale si — pana la tractatulu de Paris; apoi după alegerea lui Alessandru Ioane I de Domitoriu in ambele principate si resp. la impreunarea ambelor intr'o tiéra.

De atunci — nu s'a mai scrisu atât de multu — pana in timpul de facia

Astadi se serie desclinitu multu in Italia; de multe ori candu vedem acăsta, ni vine par că sè credem, cumca astadi Italia ar voi sè ieș rol'a Franciei facia de noi. Scriu — ce e dreptu si foile din Viena, si cele din Berlinu, pana si cele din Petropole si Moscovia si Londra, — dar scriu in diferitul stilu, canda mai multu candu mai pucinu bine: foile italiene, pana si cele semi-oficiali, canta din dia in dia o nota totu mai armonica si mai dulce, mai incantatoră pentru noi.

Nu potem sè nu aducem in legatura acăta aparitiune cu incercările ce se facu in Romania, in press'a ei guvernamentale a nume, pentru d'a respondi ideia de totale nedependintia, absoluta suveranitate si redicarea României la rangul unui Regatu. Are de buna séma guvernul de astadi, carele nutresce acăta propaganda in tiéra, are si elu meritul seu, si noi — vrendu ne vrendu cauta sè vedem activa in Italia — dibacea mana a dlui Essarchu, representantului politiciu a Romaniei in Roma.

In fine oricum va fi, si ori din ce cauza si pentru care scopu va fi, atât'a este nenegabilu, că — propagand'a ni este favorabile si că contrarii nostri se supera nespusu pentru aceea. Noi deci — pona un'a alt'a, ne bucurăm, că opinionea publica, anume cea din Italia, incepe a se interesă de noi cu seriositate si a ni arefă multa simpatia, ha pona si amore fratișca.

Gasim in tretele imprejurări de astadi o mare mangiere intru acăta aparitiune, si credem, cumca de buna séma totu asiā vor senti si onorabilii nostri cetitori, éta reproducem aici, ca de exemplu, după "Press'a" din Bucuresti urmatorul articolu din oficios'a "Opinione" de Roma:

"Romanii au destule titluri spre a se numi frati ai Italianilor. Ei si-aducu aminti in adeveru despre fundatorul loru, imperatul Traianu, a carui antica columnă, ce si adi se admira in Roma, pastră sculptata in sine istoria acestei colonie, lasate pe tinerile Dunării de către acelu mare cuceritoru.

"Opt-spre-dieci secole n'au potutu altera caracterulu latinu alu natiunii romane, care a luptat contiuu pentru conservarea sa, si in trecutu cu armele in mana, in midlocul Europei civilisate, areta dreptulu seu legitimu si neperitoria justitia a pretensiunilor sale.

"Caletoriulu ce strabate acăta tierra, e surprinsu de a gasi la o departare asiā de mare de campiile Romei si de tiumurele Tibrului — acelesi obiceiuri si costume, ca si pe malul Tibrului; traditiunile si o limba aproape cu aceea a locuitorilor de la Tibru, atât de mandri a originea loru!

"Caletoriulu remane immarmurit u facia ruinelor si monumentelor, suvenirii grandioze ale altorui timpuri.

"Ruinele podului lui Traianu, ale Turzului lui Severu, Caracala si alte cetăti, ale caror nume indica originea, acestea atesta si adi poterea si geniul poporului, din care Romanii sunt mandri a fi descendenti. Totu tiumulu stangu alu Dunarei este semanatul de aceste remasitie, opera a anticilor domnitori a lumii, pe care remase nemiscata, nedepindinte, si plina de viitoru nationalitatea romana. Dupa victoriele lui Traianu contra lui Decebalu, regele Dacilor, si contra acestor locuitori primitivi ai tiumurilor Dunării, supusi său goniti, — se ridică acăsta provincia romana, formata din legiunile si coloniele aduse din diversele parti ale Imperiului roman.

Prenumeratiuni se facu la totu did. corespondinti ai nostri, si de a dreptul la Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresă si corespondintie, ce privesc Redactiunea, administratiunea seu speditor's; căte vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuncie si alte comunicatiuni de interesu privat — se respunde căte 7 cr. pe linia; repetirile se facu cu pretiu scăditu. Pretiu timbrului căte 80 cr. pentru una data se antecipa.

(terra Romana) si mai tardiu, prin derivatiune, Romania.

"Fara a mai fi trebuintia sè insistemu, acăta e originea acestei tiere ce legă Orientul cu Occidentul. Nu e de mirare daca, deea in acăta tierra se aplause cu bucuria la constituirea definitiva a Italiei, si deea acestu poporul urmaril de departe cu unu viu interesu fascete, prin cari a trecutu unitatea italiana.

"Dupa origine sè venim aici la istoria.

"Acăta natiune nedependintă, care traieste cu viția-i propria, a trebuitu sè lupte pentru propriu conservare cu nisice puternici vecini, căroru sciu sè le resiste, — gratia sentimentului de patria alu seu, si sè-si căstiga dreptul de a dispune de propriile sale destine.

"Astfelii fusera luptele cu regatul Poloniei, cu acelu putințe invasore, care venindu din Asia si gasindu in decadentia imperiului lui Constantinu, se facu stépanu, si transformă Constantinopolea in capital'a Turciei din Europa. Acestu poporul cuceritoru (turculu) facu adesea resbelu contra Romanilor, voindu a li rapi tierra cea fertilă si avutile.

"Romanii resistara; si in cele din urma ei curmara lupta prin incheierea unor tractate, pe cari Turciile le numira capitolatii. Aceste tractate, care formădă si adi bas'a dreptului politicu alu tierei, sunt o proba evidentă despre independintă si suveranitatea acestei tiere, chiar pe acelle timpuri furtunose. E destulu sè citămu unele dintre inele, tractatulu din 1393, incheiatu cu Sultanulu Baibaz I; acel'a din 1460 cu Mahomed II si celu din 1497, cu Bajazet II, al căror testu probă, că nu numai aceste tractate nu erau impuse unei tiere cucerite si invinsă, ci din contra, erau facute cu consentimentul principilor Romanii, ca o intelegeră de buna-voia.

"In adeveru, se vede din aceste tractate, că principii Romanii, spre a face sè se văda si mai bine independintă si suveranitatea loru nu avut grige si mentione intrinsele conservarea deplina si absoluta a dreptului loru pana si de a declară resbelu si a incheia pace. Si totu ce mai resulta — este, promiterea unui daru anualu, mai in urma chiamutu tributu, in schimbul pacii si chiar alu aliantei in casu de trebuinta.

"In acea epoca, precum am spusu, principii Romanii, ca Mirea I., Vladu V., Bogdanu luptau contra poternicei Ungariei si Poloniei.

"Aceste tractate, facute in astfel de modu, sunt prin urmare o proba nevindecabile, că principii Romanii sciura sè pastrie cu onore drepturile loru, si atunci ca si in urma nimicu nu se dedese in schimb de cătu o aliantă. Scimus cumă intr'unu momentu mai in urma au voitul sè se intunecă adeverul in casu de trebuinta.

"Dara adeverul nu poate ramane ascunsu, si vedem că tractate mai moderne, ca acel'a din 1829 dintre Rusia si Turcia, restabilindu faptele, facu sè reinvie acele vechi tractate, lasate uitări, si reu interpretate. In fine tractatulu din Paris dela 1856 si Conventiunea din 1858 confirmara din nou adeverul a valoare a acestor vechi tractate, lasandu tierra stepana absolutminte pe destinele ei.

"Acăsta este stituatiunea României după tractatulu din 1856 si articolulu conventiunei din 1858.

"Acestu adeverul este astadi unu faptu căscigatu, si totu pres'a europeana după mature discutiuni, aduse omagiu acestui principiu si opinionea publica, recunoscu fara apelu adeverul a pozitie ce se cuvine natiunei

„De ce nu le publicari si Dvóstra?!

Așa întrăba un frate din Galitia, pe bas'a unei epistole, ce dice că i s'a serisul din Transilvania, despre pre interesante date statistice ale lui Nifone Balasiescu!

Apoi — respondemus simplu: pentru că nu sunt date statistice, ci nisice scoruri naive ale unui omu plin d'aldastea.

Seracu Balasiescu! a betranit, dar — firea nu si-a schimbato; a remas aventurelui.

Si de minune! o multime de foi serișe i luara glumele de realitate și — facera mare sfara 'n tiera!

Déca despre francesi se dice, că sunt nespusu de rei statistici, apoi despre romani trebuie să dicem, că sunt mai rei de cătu rei.

Noi, caștigătorii poporului român, nu ne pot temu intipui altfelii demni d'a ne prezenta lumei cu capulu redicatu, de cătu numerandu-ne de două ori atât-a căti suntem. Dar șă intr'adeveru căstigătorii noi ceva prin astfel de — copilarie?

Noi — multi ani ni-am datu tota trudă, pentru d'a adună cătu se pote mai directe, și așa dura mai secure date despre numerul poporului român, dacă romane și macedo-romane, și peste totu despre latirea acestui elementu.

Am adunat și consultat opurile scrise în acesta materia — de romani și de straini; ne-am pusu în corespondentia cu cei mai esperti barbati; am facut comparatii între datele statisticilor oficiai și între conscripti unile particolare directe, esecutate prin preotii la rogarea noastră, și — din tōte și după tōte, precum la rondul nostru am arestatu, n'am potut să scotem nici de cătu unu numeru alu tuturor Romanilor din Orașe mai mare de cătu — cam pînă la 11 milioane de suflete.

Ei dar cătu de mare este și acesta cifra! și cătu de pucini sunt, cari o credu și atât-a!

Acum vine dlu calugero Nifore Balasiescu, și spune și arăta lumei — én auditii ce minune!

Celu pucinu, repetiu — celu pucinu 15.050.000 este numerul Romanilor în Oriente.

Si — éta cum adună acestu numeru din diferitele părți său provincie:

In România libera 5 milioane. (Adeca cam cu vr'o 300,000 mai multi, decâtă constată statisticele de acolo!)

In Astro-Ungaria — 4 milioane. (Adeca cu unu bunu milionu mai mare, decâtă ce justifica statisticele noastre în combinație cu datele adunate de noi.)

In Turcia întrăga: 3 milioane. (Adeca cam de două ori mai multu, de cătu ce ni-au potut adeveri nouă chiar omeni ambalati a nume prin părțile Turciei, locuite de Romani.)

In Russia — 1 $\frac{1}{4}$ milioane. (Adeca cam cu 50% mai multu, de cătu au cutesatu să pună cei mai competenți barbati, dintre cătăi s-au ocupat de aceste studie.)

In Serbia, unde se știe pozitiv că vietiștesc ca la 300,000 de Romani; — pune tocmai indoită atât-a.

Dar mai frumosu se blamă dlu Balasiescu cu Grecia, unde face pe Romani 2/3 ale întregului numeru de locuitori, punându adeca cifr'a lor la 800.000 precandu populația întrăga a regatului abia trece peste 1.100,000!

In fine dlu Balasiescu pune nrulu Retoromanilor și Ladinilor din unele părți apusene — la 150.000.

Astfelii firesc că i-a potut esi colosalu numeru total de 15,050,000 suflete!

Observămu aci numai atât-a, că — după statisticile ce avem, nrulu tuturor populaționilor — dela Tisa până la Corfu și cea din urma insula a archipelagului, abia ajunge cifr'a de 22 $\frac{1}{4}$ milioane, apoi aci sunt: 4 milioane bulgari, 3 mill. serbi și bosneni, 1 $\frac{1}{4}$ milionu turci, 1 $\frac{1}{4}$ milionu greci, aproape 1 mill. albanezi și alte amestecaturi; apoi celu pucinu 1 mill. magari, 2 $\frac{1}{4}$ de milionu ruteni, nemți, sassi, tigani, jidani, etc. etc. — restul Romani.

Cine cunsocșe aceste date, luate în cifre rotunde, dar în cifrele cele mai de aproape adeverului, acela va știe perfect ce, publicațiile dlu Balasiescu, ori cu ce cugetu să le fie facutu densulu, pentru omeni reali și seriosi nu

merita nici cătu considerație, că causei noastre naționale nu folosescu, ci strica — în două privinție, antau: căci eu cătu mai mulți ne facem, cu atât mai nepotintiosi aparem — în trecut și în prezent; a dou'a: căci — atât de numerosi cum vremu să ne credea lumea, apoi pana ieri, până la dlu Balasiescu, noi însă ne nu ne-am cunoscut!

Si — acă este cauza, pentru care noi din adinsu le-am trecut până cu tacerea, și despre cari și astăzi numai de a dreptul provocati, scriseram aceste desluțiri.

Diet'a Ungariei.

PESTA, în 5 mai.

Ieri, în 4 maiu, cas'a reprezentanților desbatu, între altele, asupra acelor paragrafi din legea pentru notariatele publice, cari din cauza importanței loru s'au avisat comisiunii centrali, pentru nouă desbatere și reportare. Între acești paragrafi este și acel, care dispune, — în contradicție cu dispușetii legii pentru naționalitate, — cum ea tōte documentele notariale au să se facă numai și numai, deci oschisivu în limb'a magiară. La acestu §, dlu deputatul Bonciu a facutu unu amendamentu în favoarea limbelor nemagiară, și acă este pre băs'a și în spiritul legii pentru naționalitate. Candu deci cu bucuria spunem, cumca amendamentul lui Bonciu s'a primitu, nu recunoscem de felu cumea domnii magiari, în frunte cu capulu opuseniilor loru dlu C. Tisza, năru fi acordatunescari concesioni, precum deși multi credu căci §-lu din cestiune era să vătome de a dreptul legea amintita, prin elu deci înnalțul guvernă și magiarii au vrutu să ne despăia să de acela putienu dreptu ce ni-lu acordase master'a lege pentru naționalitate.

Dlu Dem. Bonciu dise între altele căm acestea: Eu totudeuna am datu statului, că este a statului și ce este detorinti'a fiecărui cetățeniu de stat, și pretindu dela totu omulu aceea ce se cuvine autoritatii și unității statului. Protestu, însă cu tōta resoluție în contra restringerii legii pentru naționalitate, în contra impedețării aplicării practice a aceliei. Eu nu potu aproba acea extremă direcție, care polițiaminte nici nu e prudiente, nici indreptată, și care lucra în contra unității și consolidării statului. (Aprobare.) Prin legi bune și drepte tōte naționalitățile se vor alipi tierii și vor iubi patria, în care locuesc, prin legi rele și nedrepte însă și manecandu din acelu punct de vedere și basandu interosul statului pre accea falsă premisa, cumca numai magari locuesc în statu, prin acă este tōte naționalitatele nemagiară se înstrâna de catre tieră în care locuesc. Dorinti'a magiarilor a vedea același tōteră locuita numai de magari și usioru de priceputu, faptele însă nu se potu negă. Sinamagiroa magiarilor ar cauza numai confuziune și naționalitățile nemagiară, aci atât de nelinișcite, sără espune unei nouă iritatiuni. Votul separatu alu comisiunii centrali, conformu caruia tōte documentele notariale, din cauza că posiedu validitate publică, au se să se facă numai în limb'a magiară, nu-lu potu primi, pentru că — desăi aceste documente au validitate comună, nu sunt însă documente publice de statu. Documentele notariale au să formeze între părți băs'a legalizata pentru negocia juridice, trebuie deci să se redă în limb'a priceputa loru (părților); al mintreliu totu documentul nu are nici o valoare pentru părțile negociațorie.

O parochia romana d. e. merge la unu notariu publicu, pentru ca acă să li facă contractu de casetoria. Întrebati fiindu că sciu ei că și serie? respondu că — sciu. Notariul, conformu votului separatu, compune documentul în limb'a magiară și li-lu cetește: acă (barbatul și muioarea său mirele și miresa) nu pricepe nici unu cuvânt din acelu documentu și asia nu vor vră să-lu subseria. Daca apoi, conformu votului separatu, documentul se va traduce, atunci documentul original va remană la notariu fora subseriere. Acă este absurd. Propunu deci urmatorul amendamentu: „In §.2. după cuvintele „de notariu publicu se pote denumi acel, care limb'a de statu (magiară) o pricepe perfectu“ să se dica: „să pote să se satisfacă dispușetii art. de lege 44: 1868.“ Era §-lu 7 să sună asia: „Denumirea de notariu publicu dă indreptătirea a edă

documente, afora de limb'a oficială de statu, și în acele limbi, cari în municipiale unde noialu funcțiunedia, se folosescu ca limbi protocolari. (Art de lege 44, §. 2: 1868.) Îndreptătirea dă edă documente și în alte limbi afora de acestea, o acorda ministrul tutu odată, său după denumirea notariului, la expresă cerere a acestuia, dovedindu acestă că poiese pre deplin limbile respective.

Georgiu Ioanoviciu inca e contra votului separatu, presentat de secțiunea a VIII, arându că drepturile ce dă legea naționalităților nemagiară, nu strica de felu unității și autoritatii statului. Dacă s'ar primi votul separatu, atunci totu proiectul de lege ar trebui să se prelucre. Votul pentru amendamentul lui Bonciu.

Col. Tisza, capulu opuseniilor magiară centrali, vorbindu astă data — nu în favorul naționalităților nemagiară, căci acestora e dusimun de mōră dimpreuna cu organulu său „Ellenör“, ci în favorul autoritatii legii susținătoare, în care lege totusi nă sunt ascurate nesec biete drepturi naționali — reproducem aci din discursulu seu urmatorele interesante enunțuri: „Numai pre căteva momente ceru atențunea onoratei case. La capitolu discursului seu, reportoriul minorității dise că speră a fi convinsu pre totu omulu nepreocupat despre coroitatea opinionei minorității și despre necorrectitatea opinionei contrarie. Eu în acăsta cestiune me tien, și nu foră cauza me tien, nepreocupat; pre mine însă densulu nu mă convinsu și credu că pre mai multi din acăsta casa nu ii-a convinsu; și cutediu a afirmă că eu în cestiuni referitoare la naționalitatea nici odată n'am fostu și n'am vorbitu preoccupat, și daca mi să imputatu preocupatiune, cauza a fostu că respectivii au fostu de pareea, cumca eu asi vorbi din punct de vedere ultramagiaru. (Daca asemănătoare acăsa enunțuri a lui Tisza cu discursurile lui în cestiuni referitoare la naționalitate, precum și tota partarea lui de pan' aci facia de populație nemagiară, atunci e imposibile să nu dicem: Timeo Tiszam et dona ferentes. Report.)

Prin acăsta, — continuă Tisza, — așa credu, mi să facu nedreptate; în privința contraria însă nimenea nu mă invinovatită înca, precum cu mangaicre să potu provoca la acela că, de cătu ori s'au facutu aici pretensiuni — multiamita lui Ddieu acăsta nu să intenționeze aia a deseori (nici odată!) Report.) desăi mai de multe ori decătu nă ar place — de cătu ori deci aici nă s'au facutu pretensiuni, cari întră devenire sunt incompatibili cu existența de statu a Ungariei său cu puseștiunea și caracterul limbii magiară, nici odată n'am întrebatu a protesta contra acelor pretensiuni, desăi mai de multe ori am fost admoniuat că acă este strica puseștiunei mele de partida și macar că — desăi nu totu-de-a-ună, totusi însă în cele mai multe casuri am facutu sperință, că partidul drăptă în astfel de ocasiuni din adinsu nă a pră vorbitu în cestiuni de acestea. (Strigări din stangă: „Asia e!“) Dar tocmai pentru că pan' aci am procesu și totudeun'a voiu procede asia, mi tienu cu atâtua mai multu de datoria, a lău cuvântul să a sprigini o pretensiune corecta, indreptată și ecitabile, și în casu prezintă me bucuru dă fi într'o astfel de puseștiune. — In a cui favoră să facu legea pentru naționalitate, acela nu voi să explicu aci; sum însă de parere că să facu pentru a statori o normă prin care, între marginile limitelor existenței a Ungariei, să se deosebească și pretenție nu se va acorda. Legea să facu în supozitionea că cetățenii de statu nu se potu împărtă în buni și răi, în supozitionea, că totu cetățenul să pătească midilicele bunastări sale, și că totu odată și tieră să afle într'unu fundament legale garantă în contra pretențiilor existențe.

Acuma deci dicu că trebuie se mergomu nainte pe calea legală ce Diet'a a desemnatu în acăsta privință; eu nu vreau să trezesc preste limite, dar nici nu vreau să remanu după ea. Legelativă, ce e dreptu, are dreptul să modifice ori ce lege. Că fi-ar recomanda, bine și cu tactu a propune modificarea, acela este alta întrebare, totu și potivesc cu domnitatea statului de dreptu și a legelativei. Nu se potivesc însă, sum convinsu, cu demnitatea legelativei, ba nici cu bona fides, ca aceea ce amu datu cuiva, mai apoi mereu mereu să luăm în diferite moduri și pe diferite căi. (Aprobare generale.)

Ce dice legea pentru naționalitate, în nessu cu legea pentru organizația judecătorilor? Ea dice că, și documente redese în limb'a nemagiară se primesc la judecătorii și chiar și la forul suprem, și că pre băs'a acelor se poate aduce sentință. Acuma întră, ce valoare are acăsta dispușetii a legii dacă acumă dispușem, că unu document notarial nu se poate redige decătu nu — mai în limb'a magiară?

Dupa ce Tisza areță și parte nepractică a §-lui respectiv, votă pentru amendamentul lui Bonciu.

Ioan Gosmanu nu poate pricepe, cum cei mai mulți în acăsta cestiune caută favoruri pentru naționalitate; căci luerul este foarte simplu: dacă notariul publicu va scrie limb'a respectiva, atunci poporul va merge la elu, dacă nu — nu. Votul pentru amendamentul lui Bonciu. Asemenea și Danila Szakácsy.

Iaone Paczolay springesc votul separatu. Elu recunoște faptă, că nu toti cetățenii Ungariei scriu limb'a magiară, se teme însă că acestu reu nu va inceta, dacă magiarii vor totu face concesiuni nemagiarilor și nu vor face dispușetii cani, că toti să știe magiaresc (Haha! Seracul magiarul!) Elu vre să decrete prim lege imperativa, ca celu ce locuiesc în Ungaria, toti cetățenii, fără excepție, deci și plugariul român, trebuie să știe magiarescă, căci candu limb'a magiară ar fi panea eca de căte dilele a locuitorilor Ungariei și ca să candu necunoscătoarele pericolă existență statului! Report.)

Alles, Românu vorbesc pentru amendamentul care se primesc cu majoritate de voturi.

Dupa acăsă siedintă se încheia la 2 $\frac{1}{2}$ ore.

In Siedintă a Casei reprezentative de ieri, 5 maiu, după autonomea protocolului dilei precedenți, V. Babesiu substerne cu recomandare catre comisiunea petițională — planșorea gremiului comercial din Biserica-alba, pentru că la postă regia acolo și în fostă granită întrăga, unde abia se află omu să știe limb'a magiară, tote recepțile, documentele și blachetele său introdusu în limb'a magiară, cea ce face nespusa impedirea și greutatea publicului și mai vertosu lumei comerciale. Se cere deci, că Diet'a să dispună înlesnirea necesară, carea ar potă fi prin introducerea atinselor blachete și recepte în două limbi.

Min. Bartal, alesulu Cetăței de peșteră, se verifică; apoi mai substernește unele reporturi comisjonali se trece la ordinea dilei.

Se desbate asupra §-lui 54 din proiectul de lege pentru notariatele publice, care §. s'a stilisatu de nou de catre comisiunea centrală. Acăsă propune următorul testu: „§. 54 Pentru validitatea negocinului de dreptu se recere unu document notarial: a) candu consangenii în linia ascendentă și descendente, frați și casetorii încheie contracte de vîndere, de schimbă, de imprumută ori vitalități, său edau altfel de documente, în cari numitele persoane se deobliga ună alteia; b) la contracte de donație între aceste persoane, dacă obiectul donat nu s'a predat; c) la adverirea primirii de diestre, fără adverintă data în favorul uniei dintre persoanele casetorite, său în a unei alte persoane; la totu negoziul de dreptu ce încheie inter vivos orbi, surdi, cari nu știe căci, său mutui, cari nu știe scrie, său surdo-mutui, întră cătu la încheierea negoziului de dreptu sunt personalmente activi.“

1. Vidiezky nu afă acestu testu desculț de precis, propune deci a respinge §-lu înca odată pentru nouă desbatere și stilisare de catre comisiunea centrală. Acăsă propune se primesc.

Asupra celorlalți §§. de nou stilisati se intinde o lungă discuție, după care toti se primesc nechimbati.

Urma desbaterea asupra proiectului de lege despre responsabilitatea și indatorirea de desfașurare a drumurilor de feru în casuri de seucideri și chilaviri. — E. Horn primește pro-

ieptulu spre desbaterea speciale, află însă în elu unele defekte esențiale. În proiectul de lege adică societățile drumurilor de feru se facu respuusabili numai pentru daunele finanțiale, nu și pentru ucideri etc.

Ministrul de justitia Pauler observă, că responsabilitatea ce atinge pe șuritorii nenorocilor pe drumurile ferate, este de natură său civilă și criminală. Pentru ceea d'intâi este prevedut în proiectul de lege presentat, pentru cea din urmă să va provădă în codicele criminale. Cu privire la măsurile preventive ce cere Horn, ministrul Pauler observă, că acestea nu se tienă de resortul său, ci de alu ministrului de comunicatiune.

Lászár Ádám consemnează cu expunerile lui Horn și încă acceptă proiectul de lege de baza a desbatării speciale.

Em. Ivánka polemisădă contra argumentelor lui Horn. — Cserndönty dice că în totă lumea publicul se luptă contra direcțiunilor drumurilor de feru, în care luptă acestea totudeuna sunt în avantajiu. În Anglia parola este: „Pana candu nu se va înțemă o nenorocire pe drumul de feru, prin care se-si pierde viața unu episcopu său unu directoru dela drumul de feru, nu va fi mai bine! — Cere măsuri cătu mai aspre în contra societăților drumurilor de feru, pentru securitatea cătorilor.

Dupa acăstă proiectul de lege se desbate în specia de si se primește cu putințe modificări. — Încheierea siedintei la 1½ ore.

L. Aradu, în 3 maiu n. 1874.

Despre gerul, ce în noptile de la 28 aprilie în cîci ni devasta grădinele și viniele, — vedu că și dvôstra ati scriu și scriu totă foile, unele adeverul, carele e tristu, dare-roșu, altele — dôra din politica de valandru reulu, pentru ea să nu despere lumea nostră, că cea strina să nu ne tienă de ruiniat și să nu ni denegă creditulu, de carele avemă atâtă trebuită!

Nu scin, cum va fi prin alte părți, măcar că-mi potu intipui, cumcă abia poate să fie cu multă altfelu de cău pe la noi, căci frigul său gerulu fatalu, n'a fost iute treccatoriu peste noi, ci tienendu trei-patră, ba și cinci nopti, nu se poate să fi fost numai localul său tienutulu, ci a trebuitu să fie generale, apoi sub impresiunea de 3 pana la 5, ba și 6 grade de ghiatia, vegetatiunea cea fragedă de prima-vîră ori unde ar fi, nu poate să nu se strice totalmente. La noi în pregiurul acestă celu pucinu — ea este stricata totalmente, și daună este neprecalcabile, că bietii oameni posessori de vinie și de grădini, cu lacrime în ochi se uita la sperantile loru ruinate, la ișvorale de subsistință ale loru desecate!

Nu e mirare deci, deca lumea juru împrejură în patria acăstă, începe a vedea numai negru; deca omenii, domnii nostri, cei ce pun mai de urendu cu ingamfară poata capulu pre susu ca cocorii, și vorbiau despre prezintă și viitorul — totu ca atâtă imperati poterici ai lumiei, — astădi plăcea capulu și suspina în audiul nostru, alu sclavilorloru loru desconsiderați: „Nemér ez a világ semit.“ = N'a jungs nemicu acăstă lume!

Nu Ddieu, — intr'adeveru nu. De cîte ori am spus'o noi acăstă domniloru de la putere! De cîte ori li-am aretat, că — pentru om ca om, și pentru popora ca atari, numai acea valore adeverata are și poate să o aiba acăstă lume, pe carea — prin sentiu, — său cui de după crescerea sa stricata și lipsescă atare sentiu, — prin intipuirea unui scopu, unei destinații mai naște a omului, adică prin realizarea ideiei de moralitate și dreptate și-o face de chiamare și problema.

Cine de acăstă nu este capabilu, cine atare sentiu nu are în anima și atare ideia și idealu nu are în capu, acelă — fie Imperatul său purcariu la satu, fie investițiu în auru și catifea, său trentiosu și murdarosu totu numai dobitocu prostu este, și diferenția între ambii e — numai ca și buna ora între paunu și între gaină sperita și diumetate pelęga: dobitocu și dobitocu și numai dobitocu!

In momente de calamități naturali său politice comune, candu adică poterile despătice ale tiranilor devinu destramate și ne-potintiose, atunci — și ei, despătii și tiranii,

cei mari și colici, semtiescă și o pronuncia că — Dieu n'ajunge nemicu acăstă lume! Fieresc, căci loru numai atunci li ajunge ceva, candu ea li satisfacă postulatelor loru de Domnia, de sburădări, ingamfară și capătă — pe contă milionelor de semenii ai loru; dar indată ce — desastre naturali său politice li-a facutu neposibile acele condiții, ei numai au altele, Ddieu, morală, dreptate — nu au în pepută, și asiā începu a lamenta și ofită, că — „N'ajunge nemicu acăstă lume.“

Eta cum, calmitatea de astăzi dispune pre deákistulu nostru „Alföld“ să despere de starea tieri și să suspine asupra respiciunilor ce ministrul Ghiczy fece alalta-ieri în responsul său, datu la interpellatiunea de spre o banca națională propria magiară.

„Este învederatu, că situația noastră prin recoltă de estu timpu nu se va putea îndrepta. Va fi bine numai deca vom mai putea trai; — atâtă e ce în celu mai bunu casu ni este permisă a speră.“

„Între astfelu de aspecte, sub apesarea de atari presuini, morbulu pesimismului a cuprinse animele; începem să așperă de posibilitatea existenției patriei, despre posibilitatea dă conservă caracterul național alu Ungariei.“

„Multele faime reale au tempitu opiniunea publică, și au facut o nepasătorie. Ne uităm spre viitoru murmurandu său indiferență, că nisice ticalosi, — spre unu viitoru carele și sămăna noastră nici nu poate să mai aducă ceva nou și deosebitu bunu.“

„Si intr' adeveru traîmu în astfelu de înprejurări, ca cum a mai așteptă vr'unu bine — nici n'ar mai fi cu pointia!“

„Apoi tristele sciri despre starea semenelor li-a încoronat o alta scire, ce se reduce la deslegarea cestii unei despre o banca națională.“

„Atâtă am trasu și impinsu deslegarea acestei cestii, pona candu bancă națională austriaca a ajunsu a ne aduce se perimur de fome. Si acumă — din gură unui Ghiczy trebul să audim, că — nu e alta mantuire, de cău să capitulăm!“

„Astăzi, candu creditulu ni s'a stricat, candu viață economică ni s'a desertat, candu cu manele legate sămăna în facia contrariului, și suntemu avisati numai la marimisitatea lui, — vai ce pucinu potem să sperămu! —

„O infiorătorie calamitate, o lipsă nespusă ni stă nainte, și nu suntemu în starea a declină dela noi reulu, întră care au aruncat patria înseși gresielele noastre și împrejurări ne-esserabili ale timpului!“...

Credu că este destulu pentru dă fi probat, că — Ddieu a pusu pe tiranii nostri la tortura — inca mai grea, decătu și a carea ne au pusu ei pre noi! căci conștiința noastră este curată. —

Temesiora, în 2 maiu n. 1874.

Se colportă în publicu, pe aiciă eră mie mișe comunică prin amicu de a dreptulu informatu despre lucru, urmatoriu episoda frumosă.

Acum câteva septembri, în ospetariu marginasia de catra tergu, în Ciacova numita Kárnaj, prandiu la o mese sengura II. Sa

dlu Georgiu Ivacicoviciu, supremulu comite alu Carasiului eră la alte mege prandiu mai multi alti straini, și între acești și unii notari comunali, romani din jurulu Ciacovei. Candu II. Sa cră să se scăle satulu bine, spre a se indepartă, spre mare suprindere și nenorocire a sa intră în ospetariu dlu officieru de la statulu majoru — Stancoviciu, pensionistu și locutoriu în Ciacova și numai de cău lu-salută pre nătul domnitoru magiaru de statu eu cele mai complete cuvinte de — „gazember, országos tolvaj, körüljárás, szemtelenkedik a földspán székén ülni!“

Astfelu de brutalitate — este indatorata la noi — între creature ordinari, dar — între astfelu de oameni, în facișă, mai multoră, este paronu-se unu ce, care nu poate să renanea foră — intr'ună său alta parte.

Cu totă acestea, II. Sa, marele demnitoru, să fie luat la sanatosă, forsă a dice unu cuventu! Si — aci este actulu pentru carele se scandaliză opiniunea publică și pentru care eu vinu a aduce intemplarea pe tapetulu diaristicu. Dlu Gioca, Ilustritatea Carasiului și a guvernului, trece de romanu; romanu eu onore nu poate tacă la atare atacu; căci se dă eu socotă, că dlu St. a avutu

cauza a-i faco brutalulu afrontu, ba că avea de cugetu a-lu mai tractă și altcum. Mai acă căci-va ani numai opoziția națională dicea, că — guvernul redică numai gunoile la demnități și posturi grase, astăzi insisi domnii guvernamentalisti ne batjocoresc pentru aceiasi oameni redicati din sinulu nostru. Acăstă este duplu infamă! Se scie, cădu Gioca Ivacicoviciu, în tipu de renumeratii pentru merite, tiene în arenda dela înaltul guvernului alloadiaturele din Ghiladu, cam 1200 jugere catastrale, cu pretiu fără moderat; dar carea arenda și asiā moderata neplatindu-o, s'ar afă incurcatu în detorii forte însemnate ce l'ar aduce în dese și aprige conflicte cu creditorii sei.

Noi fiindu de multă convinsă despre bu-nale intenții ale înaltului guvernului facia cu România Carasieni, mai că astăzi logica tienută guvernului la astfelu de intemplieri scandalose; ei — dar acăstă merge pona merge; de la unu timpu nu mai poate merge foarte blamarea să a guvernului, și chiar a tieri!

Destulu că eu din parte-mi pré bu-curosu renunțu la astfelu de privilegiu de scu-tire scandalosă, pentru unu romanu, măcar ce domnitoru mare să fie elu! (cr.)

Din cerculu Radnei.

De prin totă pările, de barbati naționali distinși, dar — cum se vede, fora contielegero reciprocă — ni se transisera spre publicare — corespondinție, declaratiuni, provocatiuni și apeluri — în cauza alegrei de deputatu, ce este să se pună la ordinea dilei și dejă a începutu a agăț spiritele într'o măsură straordinaria.

Mai totă căte ni se tremisera în acăstă privire, unele directu altele indirectamente, atinentesu acolo, ca alegorii să se preocupe pentru realgearea dlu Dr. Alessandro Mocioni. Toti domnii tramitatori, pe întreoue și-mă-nifesta aderenția loru la alesulu loru de mai nainte, toti constatandu, că — loculu deve-nitul vacante prin retragerea dlu Aless. Mocioni, nu poate fi împlinitu cu demnității, de cău numai — totu prin Aless. Mocioni.

Noi suntemu convinsă că demnul nostru barbatu națională, va scăse aperatiunea după adevorata valoare a loru aceste onotării manifestatiuni; totusi după declaratiunile ce Dsa fece atâtă de respicatu și solenelu în nrulu 27 alu Albinei, și după explicațiiile ce noi de repetite ori dederam din a nostra parte retragorei dsale din Diet'a ungurăscă, — asiā suntemu convinsă, că este o întrupărire gresită și nefolosită — punerea candidarei sale de nou.

Cu totu temeiul și totă positivitatea deci potem săvatu domnitoru alegorii și specialminte domnitoru ce luara inițiativa pentru pregatirea alegrei, ca zelulu și staru-intă loru să binevoioșca a le îndreptă spre alta persoană corespondentă; să caute, cerce și îngagie — fără perdere de timpu — unu altu candidat; căci — ni-ar pară reu, candu ii-am vedea staruindu la unu ce neposibilu să primăcești a dōra negrigindu și pe-riclitandu posibilu.

Ca frati și amici, din anima curată și asecurămu, că în directiunea ce au luat, nu li potem publica manifestatiuni; căci ne-am face partă unei retaciri și seducerii a opiniei publice.

Ca frati și amici sinceri, nu potem de cău a li dă — din anima curată săvatu, să caute — toti cei buni și adeveru naționali, toti cei stima și iubesc pre Aless. Mocioni și aderu la program'a sa, a se reuni între-sine, a-si dă parolă de onore și a o luă și de alegorii, că — nu vor candida și alege de cău barbatu, decisu și proniciatul pentru program'a și partidă națională opositională!

Persoană se va găsi, în data ce-omenii de cărare vor confișca resoluțiunea alegorilor. Pana unu altă deci, domnii și frati nostri pună-si totă silintele pentru dă legătură firma între alegorii naționali și conducătorii acelora, și — în acăstă staruintia, pre acăstă cale a loru, contese ei pe totu posibilulu sprințu alu nostru!

Fiti, domnitoru neobositi, și totu de o data forte intelepti — intră pregatirea alegorii, și — nu permiteti să ve previna și amagășea cine-va, ori-cine ar fi acelă, fie prin vorbe gole, său chiar prin promisiuni vane! —

Timpulu este dintre cele mai periculoase pentru noi. Din totă pările, în intru și în afară, de ai nostri și de străini — suntemu espusi la totu felul de cercări, prin totu felul de intrigă; deci — să privighiăm ne-ncetatu!

Langa Jadaniu (cott. Timișiu) în 20 aprilie.

On. Redactiune! Permite-mi a publica câteva observații în „Albine“, care suntemu să cetește de mulți plugari cu surgingă străinind după totă potintia loru.

Căci, cum să nu alegă plugarii carturări la sprințirea stimatei „Albine“, candu vedu că densă atâtă truda pune pentru a indulcii viitorul românului! Ba chiar și celu mai de pe urma plugarii audindu de suferințele și patimile „Albinei“, și elu simte dorere în anima sa, și vede că cei ce scriu în ea, pentru luminarea și încurajarea poporului român, suferă inchișore și pedepse de bani. Oare numai avemă noi, plugarii, afara de „Albine“, și pre altii cari sunt în fruntea răstării și sunt chiamati să îngrijeze și spiritualmente. Pentru aceea am dorit, ca toti preotii să se poarte conformu chiamării loru să fie să aderă la luminato și ai poporului, căci numai „Cu pace dñui să ne rogămu“, nu-si împlinesc de felu chiamarea. Asiā și unii invetitori am dorit să facă mai multă progresu cu pruncii în invetitura, căci numai cu „Domne stigă-tam“, precum face Invetitorul din Jadaniu, nu se potu invetă pruncii, precum trebuie.

Asemenea și dela dnii notari romani am asteptat și așteptăm, că să apere pe plugari, din a caror sudore trăiesc, de ori ce nedreptăți ce li se facu.

Pan'acuma, dorere, pré putieni notari s'au portat cum trebuie, — cei mai mulți au pecatuit și belită poporului de l'au adus la sépa de lemn. Unii dintre notari nostri sunt totu de o data și locali directori la scările noastre, pre candu ei nici de două ori pre anu unu cercetădă scolă, pentru a înspică și a controla starea acesteia; anume că observă-si normativele sustării. Ba unii sunt asiā de foră sufletu, de dominează și chiar în serbători, candu clopotulu bisericii ne chama să ne rogămu lui Ddieu, facu să se bata dobă ca totu omulu să merge cu banii la oficiul de dare. Atragu atenție a dloru Inspectorul școlă. A privighiă asupra acelor dd. locali directori și acelor invetitori. Căci intru adeveru ni s'au urită a salariașă din sudorena noastră pe atari nevreñnici oameni.

Unu plugariu.

Pilu, cot. Aradului, în aprilie 1874.

La corespondența din Aradu cu dtulu 18/30 martie 1874, în cauza ce me atinge pre mine, ve rogu să binevoiți a dă locu următorielor desluciri:

Ei nu m'am trudit să facu din ovrei omeni de omenia; căci din aceia a face mai multă de ce sunt — unu notar comunale nu poate. Ei sunt deci proprietari mari.

Ei numai m'am încercat a paraliza planurile acestor speculatori, tăsite cu scirea avocatului român și cu a pretorelui român, contra intereselor comunei, uneori și contra ale statului.

Unde numitilor a succesi a pune ore care temei nelegalilor planuri, eu acelă cu legea în mana le-am restornat.

Ca dusmanilor meu să fie succesi a mi rupe capulu, — negu.

Căci eu am manipulat oficialu meu astfelui, incătu — indesertu vor cauta nodu în popula.

Ei pentru acuratetă și diligență în oficiu am avută norocirea dă cascigă recunoștință mai marilor.

Totul ce dusmanilor meu a succesi, prin complotare cu avocatul român și pretorele român — e că laudatulu pretore în 3 martie infaciandu-se aici, a provocat pre-judiciul comună, să-si dea — nu scu ce plansore la protocolul. Judele, cumperat de ovrei, a datu plansore că eu lu-asi și vătămatu; și unu martore, comisariul de campu

Eu mi-am datu respunsulu cu 4 martori; dar ce se vedi? ! Pretorele, pentru asta cauza, de caracteru privatu, vorbalminte me suspinse de la oficiu, si de locu substitutu pe advocatulu romanu, advocatulu ovreilor!

Observu, că unu notariu comunale pe bas'a legii din 1871 art. 18, numai atunci s'ar pute legalmente suspinde, candu ar eade sub exceptiunile §§-loru 91, 92 si 100, er substituirea numai pe langa procedura prescrisa la §-lu 85 se poate efectui.

Ei dar vedeti! in tiér'a nostra constitutionala asi se respecta legile!

Éta — marite guvernul, si onorate publicu, cine, si cu ce feliu dc abusuri sc̄mena in tiéra si in poporu neindestulire!

Acum trecu o luna dela suspinderea mea, dar hotarire in scrisu n'amu capetatu. — Complotistii me persecuta cu investigări poste investigări; dar despre acestea alta data. —

Avramu Vosinariu.

Varietati.

(*Miser'i la culme, cum dora n'a mai fostu.*) In adunarea generale dela 2 mai a. c. a municipiului de Orade, din carea imparatasimu, in alta varietate, unu caracteristicu incidente, petitiunea adresata catra ministrul de finantie, pentru moratoriu, s'a motivat pre langa altele si cu acea trista impregiurare, că serac'a e asia de mare, incătu ómenii, pana si cei mai avuti posesori de pamentu, sunt siliti sé-si vinda pamentele cu pretiuri ne mai pomenite de mici. Asiá in Orade sa vindutu lun'a trecuta a posesiune in valóre de 80.000 (di: optu dieci de mi) pro calea licitatiorii judecatoresci cu— 9000 (di: noué mi) f. éra unu complessu de 160 de jugere cu—13 (di: treispredece) f.! Din Zarandu primiu corespondintie, in cari serac'a si fómetea ni se descriu infrosciatu. Cacenii de cuceridui se bucatarescu si asiá ii dueu bietii ómeni la móra pentru ca sé-si faca amar'a — fanina. „Indura- te Domne spre noi; nu-ti intóre facia dela noi pentru pecatele celor dela potere, ci pre acestia-i bate si pedepsesc, dupa cum merita!“ — oftédia unu curespondinte la finea corespondintei, in carea ni depinge unu infrosciatu tablou despre sera-ofa si fómetea din Zarandu.

(*Betyárii in Diet'a Ungariei.*) In siedintia de ieri, 5 maiu, a Casei representative, vent la vorba betyárismulu magiaru si betyárismulu peste totu, adeca acea clasa de ómeni, care la noi se numescu — „strengari“ si „spendiuratori“, dar despre cari la noi nu se poate pretinde că ar formá o clasa speciale, asiá dicendu istorica in societate. La desbaterea asupra proiectului de lege despre desdaunariile ce au sé dée societăatile drumurilor de feru pentru cei ucisi séu chilaviti prin essercitiiu neglignante alu drumului feratu, *Ivánka I.* vrendu a usiurá responsabilitatea societătilor de drumuri de feru, aduse esemplu despre netrebni'a si petulant'a unoru ómeni chiar si inteliginti, pona si domni — in prejurul drumurilor de feru, pre cari le ataca, desfacendu-li barierele, punendu petri pe sine etc. etc. La acést'a *Csernátonyi* reflectă, că atari ómeni nu sunt domni, nici intelligenti, ci — sunt betyári, de cari — firesce că au tote natiunile, dar sunt betyári din clasele mai nalte; cu unu ouventu sunt betyári séu strengari din clasele de susu, betyári séu strengari unguresci, pre cum essistu si betyári angli si francesi etc. etc. De aci se nasc o disputa lunga despre betyári; ér unu deputatu romanu observá veciniloru sei magiari, că — de óre-ce in Ungaria numai o natiune essiste dupa lege, adeca ea magiara, firesce că si betyári toti sunt numai betyári magiari! —

(*Afora cu constitutiunalismulu!*) Unu interesante si pentru situatiunea tierii si dispusetiunea poporului forte caracteristicu inoidinte s'a intemplatu in adunarea generala extraordinaria dela 2 maiu a municipiului Oradei. Adunarea a deliberatu asupra dispusetiunilor necesarie pentru prevenirea pericolului ce amenintă orasulu in urm'a calamitatilor elementari. Primariulu orasului propuse a petitiuná la ministrulu de finantie pentru dispensatiunea de dare, basandu petitiunea pre acea dispusetiune a legii, care in casuri de daune elementari permite dispensa-

tione de dare. Dlu *G e o r g i u S u r c a-n u*, (precum se vede romanu), declară că elu nu astépta si nu poate astepta nici dela ministeriu nici dela dieta — nici unu bine. Ministrul a declarat deja anulu trecutu cu privintia la o suplica a Oradei, că gerulu in sensulu legii nu se considera de dauna elementare; éra dict'a perde timpulu cu desbateri de *lana caprina*, neavandu pricpere pentru lipsole si miseri'a tierii. “Acuta, dice Surcanu, numai *una absolutismu ororabilu si benefacitoru* poate manatu tiér'a de retele si de ruin'a in cari a arunca'o constitutiunalismulu falsu in timpulu dela 1867 pan'a cuma; propune deci a se adreá de a dreptulu *Ma estatii sale imperatrlui si regelui*, incunjurandu faptorii constitutiunali, cari au nefericit tiér'a. — Se'nctiegle că acésta propozitioane a facutu mare sensatiune si — desi propunetoriulu a manecatu din motive adevăratu patriotic si desi cuprindu in sine purulu si — dorere, tristulu adevetu facia de trist'a situatiune actuale a tierii, adunarea n'a primit'o.

(*Numerulu diareloru in Italia si Francia.*) — Dupa o carte, care a aparutu de currendu, in Italia aparu 805 diaria si reviste politice séu literarie. Diarie cotidiane suntu 134. Intre töte aceste foi numai 9 aparu in limb'a francesa. Poporatiunea Italiei e de 25 milione locuitori. Poporatiunea Franciei este de 36 milione, si numerulu diarialor de orice felui cari se publica in Francia se urca la 2,211, dintre cari 1,378 in provincie. In acestu numeru se gasesc: 65 religiose; 20 medicali; 16 de agricultura; 44 de pedagogia; totalu: 277. Restul sunt politice séu de anunçuri. Fiescare capitale de arondismentu, afora de putiene exceptiuni, posiede unu diaru de anunçuri si de insertiuni judiciare. Eca numerulu diarialor, cari se publica in orasiale cele mari din provincia: In Lyon, 68; in Marsilia, 55; in Bordeaux, 37; in Rouen, 12; in Liele, 26; in Toulouse, 33; in Nantes, 18; cu totalu: 149. Cătu pentru Paris, aci aparu 833. Diece din aceste publicatiuni sunt in limbi straine, Intre cele 833 diaria din Parisu, suntu unele ale caror titluri, unice in felul loru, merita, d'a fi citate. Eca-le: Perucherulu europénu Consiliulu surdo-mutilor. Conspiratorele, Falimentele, Curierulu logodnicelor. Diarulu seurilor. Magnetismulu universale. Poetulu schiopu. Papusia de modelu. Succesulu ilostru. Sphinxulu. Velocipedulu ilustratu. Fratelescriitoru, Midilocitorulu casatorielor. Diariulu pentru esploratiunea corporilor grase. Diariu pentru casatorii, Lig'a poetilor. Stran'a de la tiéra. Rad'a albastra, Timbrofilulu, Turbadulu, Uroscopia, Livedea, (R.)

(*Necrologu*) — **Georgiu Cimponeriu**, parochu si vicariu gr. orient. in Ternova (comit. Carasiu) reposa in 10/22 aprilie in alu 59. anu alu vietiei, si 41. anu a fericitei sale casatorie, lasandu in profundu doliu pe amata sa socia *Petrutia* si pe copii sei: *Nicolae*, docinte emeritatu; *Athanasiu*, jude ord. la tabla reg. in Pesta; *Elena* ved. Burdia, mósia cercuala in Caransebesiu; *Dionisiu*, secretariu la directiunea telegr. in Kanizsa-mare; *Maria marit. Isacu*, preutesa in locu, si *Constantinu*, siefu alu statiunci telegr. in Temisiora-fabricu. — Cine a fost reposatulu: se vede din sirulu si caracterulu acestoru copii remasidupa densulu; elu si-a sacrificat tota vietia, averea si odichn'a pentru crescerea si aplicarea loru in societate, prin care vertute elu merita a fi imitatu de ori-care romanu. Copii sei, pururi patrunsi de iubire si stima catra densulu, cu animele sfasiate alergara dñi töte unghiurile, a-i da *ultim'a onore!* — La in momentare celebrara s. s. sale preotii: Ioanu Miclea, Florianu Ciocloa si Damianu Isacu din locu; Danielu Schiopone din Soceni; Ioanu Oprea, Mih. Eremia si Nic. Miclosina din Ezeresi, si Ioanu Meda din Valcadeni; apoi docintii: Ioanu Oprea, Dim. Miclea si Georgiu Cimponeriu jun. — Asemenea sosiră in persona dnii Iuliu Petricu, pretoru si ablegatu dietalu; Andr. Ursiou, notariu, Georgiu si Vasile Janu, negotiatoru din Resitia (fost candva discipuli ai reposatului) apoi multi antistii comunali si locuitori de prin satele vecine, cari toti, de'mpreuna ne-numerate rudenii, multi amici si conoscuti, din anima oftédia: *să fie tierin'a usiora, și memori'a binecuvantata!* —

(*Afora cu constitutiunalismulu!*) Unu interesante si pentru situatiunea tierii si dispusetiunea poporului forte caracteristicu inoidinte s'a intemplatu in adunarea generala extraordinaria dela 2 maiu a municipiului Oradei. Adunarea a deliberatu asupra dispusetiunilor necesarie pentru prevenirea pericolului ce amenintă orasulu in urm'a calamitatilor elementari. Primariulu orasului propuse a petitiuná la ministrulu de finantie pentru dispensatiunea de dare, basandu petitiunea pre acea dispusetiune a legii, care in casuri de daune elementari permite dispensa-

Publicatiuni tacsabili.

Tocma acum a aparatu CARTA UNGARIEI

pentru scóolele poporali in limb'a romana

EUGENIU BORDEAUX,

Editiunea a dou'a, indreptata dupa preserile inaltului ministeriu de culte si instructiune publica; cu date statistice, consemnarea episcopielor tuturor confessiunilor, si cu date istorice vechi.

Pretiulu carte, colorata si intinsa pre pandia pentru impaturatul, e 7 fl. 60 cr. v. a.; colorata finu cu demarcarea comitatelor e 8 fl. v. a.

Uniculu depositu pentru tierele Corónei ung.

F. Michaelis in Sibiu,

(Piat'a mica nr. 12.)

Cei ce dorescu potu primi cart'a si ne-colorata si neintinsa pre pandia, pre langa unu pretiu corespondentului. 1—3

„ALBINA“

Institutu de creditu si de economii in Sibiu.

Tass'a pentru transcrieri de actiuni de ale institutului nostru de pe unu nume pe altulu, se stabilesce in vertutea §-lui 17 din statute, incependum dela 1 mai a. c. cu *duoi florini* de actiune.

Sibiu, 20 aprile 1874.

Directiunea institutului.

Concursu

Pentru ocuparea parochiei vacante gr. or. romane din Veremesiu, Comitatulu Carasiului, protopresbit. Jebelului, se deschide concursu pana in 9 maiu a. c. cal. vechiu, in care dia se va tiona alegerea, —

Emolumentele impreunate cu acésta parochia sunt: 60 jugere de pamentu dintrucare mai multe jugere suntu cu gaiu, adeca ne fructificabili, birulu de la 80 de case à 15 oche de cuceruzu, si stola dupa usulu vechiu, in valut'a vienéna.

Doritorii de a occupa acésta parochia au a-si tramite recursele, instruite in sensulu statutului org. si adresate Comitet. parochialu — catra dlu protopresv. Alessandru Ioanovicin in Jebelu. —

Veremesiu, in 20 aprilie 1874.

Comitetulu parochialu, in contielegere cu Dlu protopresviteru 1—3 tractualu. —

Concursu,

Nr. Esib. 148

Sied. plen. II.

Pentru deplinirea postului de notariu la Epitropia provisoria a fondurilor bisericesci si scolarie, comune dioceselor romane greco-orientali de Aradu si Caransebesiu, s'a aflatu de ne-aperata lipsa si s'a decretat deplinirea postului de contabilu, cu unu salariu anuale de 1000 fl. v. a. si cu conditiune: ca doritorii de a ocupá acestu postu se substéerna aiciá petitiunile pana la 30. maiu nou a. c. provediute cu urmatóriile documente, anume:

Concursu.

Pentru ocuparea unei stationi vacante de profesor la gimnasulu rom. gr. or. din Bradu, prin acésta se scrie concursu pana in 21 maiu a. c. st. v. in care dia se va face si alegerea de catra reprezentant'a gimnasiala.

Salariul anualu, impreunatu cu acestu postu este: 600 fl. v. a. si se redica in rate lunare anticipative, incependum 1. de la Octobre c. n. 1874, candu se vor incepe si prelegerile.

Doritorii de a concurge la acestu postu au a dovedi:

1. Că sunt romani de religiunea gr. or.;

2. Cumca au facutu cu sucesu bunu cursulu filosofic si filologic la vre o académia din patria séu strainatate, séu celu putinu au depus esaminu de maturitate si au terminat cu succesu eminente cursulu de 3 ani la vre-unul din institutele teologice-pedagogice rom. gr. or. din patria;

3. Cumca au avutu pana acumă purtare morală nepătata.

Petentii si-vor adresá petitiunile la subsemnatul in Bradu Cott. Zaran-dului.

Bradu in 20 aprile v. 1874.

Pentru Comitetul representantiei

gimnasiale:

Nicolau I. Mihetianu, protop. gr. or. alu Zarandului si presied. comitetului.

Concursu.

Nr. Esib. 147.

Sied. plen. I.

La Epitropia provisoria pentru administrarea fondurilor bisericesci si scolarie, comune dioceselor romane greco-orientali de Aradu si Caransebesiu, s'a aflatu de ne-aperata lipsa si s'a decretat deplinirea postului de contabilu, cu unu salariu anuale de 1000 fl. v. a. si cu conditiune: ca doritorii de a ocupá acestu postu se substéerna aiciá petitiunile pana la 30. maiu nou a. c. provediute cu urmatóriile documente, anume:

1. testimoniu de calificatiune si de despre desteritatea speciale din contabilitate, (Buchhaltung,) ce se recere la institutile de comerciu, de creditu si de industria in generalu;

2. atestatu despre deprinderea practica si resp. servitulu de pana acuma in acestu ramu;

3. adeverintia despre purtarea morală si sociala, despre cunoșinti'a limbelor si a corespondintiei usitate in ramul comercialu, respective la agendele de contabile.

Spre orientare se observa, că afacerile interne decurgu *numai in limb'a romana*; inse actele precedinti ale difertelor fonduri fiind mare parte in limb'a germana, ér unele mai recenti ocupandu si in limb'a magiara, pe langa cea romana, ca oficiala, dela contabilu se cere si cunoșinti'a acestor döue limbe.

Aradu, din siedintia plenaria, tienuta in 3 maiu nou 1874.

Dr. Atanasius Sándor, m. p.

presiedinte.

Petru Petroviciu, m. p. notariu interimalu.

Concursu.

Pentru indeplinirea postului de inventarioru la scol'a gr. or. romana din Biserica-alba, se scrie concursu pana in 10 maiu 1874.

Emolumintele sunt: 300 fl. v. a. salariu anuale si 100 fl. v. a. bani de cortelu.

Competitorii, instruandu-si suplice cu testimonie de calificatiune si moralitate, au a-le adresá si tramete subsemnatului magistratu.

Cu postulu de inventarioru e impreunata si detorinti'a d'a asiste la cultulu divinu si la inmormentari. —

Biserica-alba, 8 aprilie 1874.

Pentru magistratul cetătienescu Lorenz, mp. primariu.

3—3